

РЕШЕНИЕ

№ 40640

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7984** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Острум“ ЕООД чрез адв. В. К.- САК, срещу Решение № 1040-21-358/11.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 36565 от 12.05.2025г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С. – град по чл.60, ал.1 КСО, с което е приета за трудова злополуката, претърпяна на 13.05.2024г. от С. Д. Р., изразила се в травматични увреждания- открита рана на други области на главата, контузия на ляво коляно, контузия на пръст /и/ на лява ръка , без увреждания на ноктите, травма на гръдния кош, неуточнена.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост. Твърди се, че злополуката е приета за трудова само заради обстоятелствата, че е станала в работното време на пострадалото лице и защото се е намирало на въпросното място по искане на работодателя. Излагат се обстоятелства как се е случило сбиването, какъв е бил повода за него, като се твърди, че пострадалото лице в нарушение на вътрешните правила и ЗДвП е паркирало тежкотоварния автомобил, което от своя страна е предизвикало раздразнение у трети лица, прераснало в спор и физическа конфронтация. В този смисъл увреждането не е станало при и по повод работата, а по повод личен конфликт, прераснал в сбиване. В заключение се иска съдът да отмени разпореждането, издадено от длъжностното лице по чл.60, ал.1 КСО като материално незаконосъобразно, Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата по

подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – директора на ТП на НОИ – С. град чрез юрк. В. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В депозираните писмени бележки излага подробни аргументи относно спорното обстоятелство- дали внезапно възникналото увреждане е настъпило във връзка или по повод извършваната работа.

В съдебно заседание заинтересованата страна С. Р., редовно уведомена (по реда на чл.18а, ал.9 АПК), не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София град, III отделение, 10-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С. Д. Р. е работил по безсрочен трудов договор № 260/16.09.2020г. на длъжност „шофьор на товарен автомобил“ в дружеството „Острум“ ЕООД. На 16.09.2020г. на работника е проведен начален инструктаж по здраве и безопасност, съгласно издадена служебна бележка № 198/16.09.20г. Съгласно връчената му срещу подпис длъжностна характеристика Р. е имал следните задължения, свързани с длъжността: да управлява МПС, превозване на пътници, багаж и товари от едно място до друго; да проверява техническото състояние на МПС преди привеждането му в експлоатация, да бъде внимателен и предпазлив при управлението на МПС, като спазва правилата на ЗДВП, да попълва съответните данни в пътните листове, да спазва разписанието на движението на МПС, съставено от работодателя, да уведомява работодателя за всяка повреда, чието отстраняване води до нарушаване на графика или до разходи на стойността по-голяма от 100 лева, да поддържа чисто превозно средство, да се грижи за техническата изправност на МПС като зарежда същото с гориво, масло, нафта, антифриз, вода и следи тяхното количество по време на движение; да не допуска разхищение на гориво и смазочни материали, да не употребява превозното средство след употреба на алкохол или под въздействие на упойващо вещество, да осъществява непрекъснат контрол върху ППС, което управлява; да се съобразява с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на ППС, с особеностите на превозвания товар, с характера и интензивността на движението и с всички др. обстоятелства, които имат значение за безопасността на движението; да носи винаги СУМПС, свидетелство за регистрация на МПС, което управлява, документа за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и превозни документи; при възникване по време на движение на повреда или неизправност в ППС да спре и вземе мерки за нейното отстраняване; когато това е невъзможно, да придвижи ППС на собствен ход до мястото за нейното отстраняване; да пази поверения му товар, а по време на престой вземе необходимите мерки за неговото съхраняване; да пази живота и здравето на превозваните пътници; при ПТП незабавно да уведоми работодателя; след завръщане от курс да отчете паричните средства и направени разходи за гориво и/или ремонт като представи издадените му фактури. Следва да поема и допълнителни задължения, възложени от прекия му ръководител или от ръководството на дружеството, свързани с работата му.

Съгласно представения график за м.май 2024г. на 13.05.2024г. С. Р. е бил на работа. Според снетите обяснения от негово име, на въпросната дата, около 17.30ч. му е било разпоредено от прекия му ръководител Е. А. да отиде в[жк]и събере с повереното му ППС тревна маса от тревни площи. След отиване на мястото от група непознати лица му е нанесен побой- удари с твърди предмети. При създалата се ситуация Р. позвънил на лице от дружеството, което му казало да се прибере в базата. След прибирането в базата, Р. посетил „Пирогов“ за преглед, откъдето му е издадено съдебно-медицинско свидетелство и подаден сигнал до 09 РУ СДВР за

нанесения му побой.

Съгласно приобщените по делото доказателства, а именно: образна диагностика № 76117 от 13.05.2024г., амбулаторен лист № 109524 от 13.05.2024г., лист за преглед на пациент 109524, амбулаторен лист № 109503, лист за преглед на пациент № 109503, № 121144, №109480, съдебномедицинско удостоверение № 190.05/2024г., при С. Р. са установени следните травматични увреждания- контузия и хематом на лявата орбитална област, охлузване и повърхностна разкъсно-контузна рана на лявата скула, охлузвания във външната част на лявата орбита и в предната част на дясната буза, както и в дясната предушна област; контузия в тилната област на главата, кръвонасядане на гърба вляво, контузия на лявото коляно, левия лакът и лявата китка. В СМУ е посочено, че уврежданията могат да бъдат получени в условията на нанесен побой, по време и начин, съобщен от пострадалия.

На С. Р. е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност рег.№ [ЕГН] от 14.05.2024г. до 27.05.2024г. и болничен лист за временна нетрудоспособност № [ЕГН] от 28.05.2024г. до 11.06.2024г.

Съгласно чл. 57, ал.2 от КСО на 24.03.2025г. Р. е представил в ТП на НОИ С.-град декларация с вх. № 339 от 24.03.25г. за злополуката, която е довела до травматичните му увреди. Въз основа на декларацията е открито досие за трудова злополука № 36565. Ръководителят на ТП на НОИ-С. град е разпоредил извършването на разследване на декларираната злополука със Заповед № 1-015-21-91/11.04.2025г. Определен е състав на комисията, включваща председател- главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град и членове: гл. инспектор в ДИТ С., управителя и техническия организатор в „Острум“ЕООД.

В хода на разследване на злополуката комисията е събрала следните доказателства: обяснения на С. Р.; горепосочените медицински документи, документите от трудовото досие на пострадалия /болнични листове, отчетна форма за явяването на работа, служебна бележка за начален инструктаж, извадка от книга за периодичен инструктаж, трудов договор и длъжностна характеристика/, както и обяснения на Е. А..

На основание чл. 58, ал.6 от КСО резултатите от разследването са обективирани в протокол № 30 от 28.04.2024 г., като в него са посочени място и време на злополуката (по данните от декларацията – около 17.30ч. на 13.05.2024г., зелена площ между блокове 001 и 004 в жк Л.); за начин на увреждането и материалният фактор, причинил увреждането, са посочени издадените от прегледите на С. Р. медицински документи. В раздел VIII от протокола „Анализ и причини за възникване на злополуката“ е посочено, че вероятно в резултат на физическо насилие от страна на група непознати мъже на 13.05.2024г. около 17.30 в ж.к.Л. пострадалият е получил травматични увреждания, описани в представеното СМУ и довели до временната му нетрудоспособност.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 36565 от 12.05.2025г., с което декларирана от С. Р. злополука- травматично увреждане, е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от осигурителя „Острум“ ЕООД. С Решение № 1040-21-358/11.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град е приета за неоснователна жалбата срещу Разпореждане № 36565 от 12.05.2025г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град.

За да остави жалбата без уважение административният орган е изложил, че атакуваното разпореждане е издадено при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, уреждащи трудовата злополука. След извършен анализ на съдържащите се в приложенияте към досието писмени доказателства е мотивирал, че

при така представената фактическа обстановка, се установява, че увреждането на лицето е по време и по повод на извършваната от пострадалия работа.

При тези фактически обстоятелства съдът намира от правна страна следното:

Депозиранията жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-358/11.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018г. на директора на ТП на НОИ С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

В случая формално е проведено разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването са оформени в протокол в типизирана форма; надлежно е била назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове, която е изготвила протокола за разследване на трудова злополука със съответното съдържание.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по трудово правоотношение с осигурителя „Острум“ ЕООД. Жалбоподателят, както и ответникът, не оспорват факта, че С. Р. е претърпял инцидент, свързан с травматично увреждане – т.е. налице е условието за внезапно увреждане на здравето. Основният спор е налице ли е функционална връзка между условията на труд и причиненото увреждане, т.е. увреждането да е станало по повод извършваната работа.

От събраните писмени доказателства и изложените в протокол № 30 от 28.04.2024г. данни съдът прави извод, че не са безспорно изяснени обстоятелствата, при които е настъпила злополуката, като събраните доказателства са схематични и непоследователни. Безспорни са датата, мястото и естеството на травматичната увреда, но не и как се е стигнало до тази увреда, какви са били специфичните физически действия, извършвани от пострадалия преди злополуката, имало ли е някакво отклонение от нормалните действия и условия на работата му, както и не е изясняван материалния фактор на увредата. Иначе казано, формалното посочване за „нанесен побой на пострадалия от непознати лица“, не обслужва изискванията за надлежно проведено разследване по отношение на обстоятелствата как се е стигнало лицето да претърпи травматични страдания. Р. в обясненията си е съобщил, че е бит от неустановени лица без да сочи никакви подробности, от които конфликтната ситуация може да се определи за създадено по повод задължението му да натовари тревна маса в камиона или личностен конфликт. В обясненията на Е. А. е посочено, че Р. и колегата му К. Ц. са се сбили с неустановени лица заради спор защо камионът е бил паркиран върху тротоара. В декларацията за трудова злополука като свидетел на увреждането е посочен К. К. Ц., както и негов адрес, но от същия не са снемани обяснения, макар и той да се явява единствен очевидец на инцидента с пострадалото лице. Не са приобщавани и данните от извършената полицейска проверка в О9 РУ, СДВР, за която Р.

съобщава в обясненията си.

С оглед горното, съдът намира изводите относно причините за възникване на злополуката за неясни, още повече, че в т. VIII от протокол № 30 от 28.04.2025г., комисията по разследването е посочила травматичната увреда като „вероятно“ в резултат на физическо насилие от група непознати мъже; не е извършила собствен анализ на доказателствата, а е посочила съдържанието на обясненията на Е. А. и С. Р.

Административният орган е бил длъжен да изясни служебно причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, като за установяване на спорните факти и обстоятелства е можел, на основание чл. 39, ал. 1 от АПК, да приобщи и събраните доказателства от полицейската проверка при 09 РУ,СДВР. Той не е изяснил дали настъпилото увреждане е във връзка или по повод на извършваната от заинтересованото лице работа. В случая не е спорно, че увреждането е настъпило след като на пострадалия Р. е указано от неговия пряк ръководител да отиде в района на[жк]с камион и събере тревна маса. Спорно е второто кумулативно изискване, а именно увредата да е настъпила във връзка с работата. Това означава при непосредствено изпълнение на работата, при прилагането на работната сила на пострадалия. От събраните данни, установяващи, че Р. е пострадал при сбиване в района, където е бил изпратен от работодателя си, не може да се направи категоричен извод, че е налице функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и увреждането, както и причинна връзка между тях.

Не е изпълнено изискването на чл. 35 от АПК, според което административният акт се издава след изясняване на всички относими факти за случая. Органът по чл. 60, ал. 1 от КСО, както и директорът на ТП на НОИ С. град не са спазили принципа на служебното начало, установен с чл. 9 от АПК. Според чл. 9, ал. 2 от АПК, административният орган събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. В случая, това законово задължение не е изпълнено.

С оглед всичко изложено, съдът приема, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ-С. град, както и потвърденото с него разпореждане, са незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени, а преписката следва да бъде върната на административния орган – длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО в ТП на НОИ-С. град, за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски; според представения списък същите са в размер на 2250 лева. Претенцията следва да бъде удовлетворена само до размера на 1250 лева (1200 лв.разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство и 50 лв. държавна такса), като останалите 1000 лева са за процесуално представителство в адм.производство и за същите не съществува възможност за присъждането им нито по реда на АПК, нито по реда на КСО.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Като съобрази разпоредбата на чл.143 от АПК (регулираща разпределеното на разноските, направени само в съдебното производство), определения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимален размер от 1000 лв. на възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 (който е базов критерий този вид дела), предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност и проведените съдебни заседания, съдът намира, че адвокатското възнаграждение, което следва да се заплати от ответника не следва да бъде ревизирано.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд
София – град, III отделение, 10 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-358/11.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 36565 от 12.05.2025г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С. – град по чл.60, ал.1 КСО, с което е приета за трудова злополуката, претърпяна на 13.05.2024г. от С. Д. Р.,

ВРЪЩА делото като преписка на ТП на НОИ – С. град за ново произнасяне, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на „Острум“ ЕООД сумата от 1250 лв. (хиляда двеста и петдесет лева), представляваща направените от жалбоподателя разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.